

မကြိုသွားဖို့အတွက် အိမ်ကနေထွက်ခွာလာ ခင်း

- Lesley Koyi, Ursula Nafula
- Brian Wambi
- Naw Thazin Hpway
- 3
- မပြန်မာဘာသာ my

ကျွန်တော့်ရဲ့ရွာမှာရှိတဲ့ ဘတ်စ်ကားဂိတ်သေးသေးလေးဟာ
လူတွေနဲ့ ရှုပ်နေပြီးဘတ်စ်ကားတွေကေလည်း လူတင်ထား
တာအလွန်အကျွံများပဲဖြစ်နေပါတယ်။ အောက်မှာဆိုရင် ပစ္စ
ည်းတွေနဲ့ ပို့ပြီးလေးလံနေပါတယ်။ လက်မှတ်ရောင်းသမား
တွေကေလည်း သူတို့ရဲ့ ဘတ်စ်ကားသွားမယ့်နေရာတွေရဲ့အမ
ည်ကို အော်နေပါတယ်။

“မို့ကြို၊ မို့ကြို၊ အနောက်ဘက်ကိုသွားမယ်” ဆိုတဲ့ လ
တံမှတ်ရောင်းသမားရဲ့ အော်သံကိုကပြဲလိုက်ပါတယ်။ အဲ့ဒီရဲ့
ဘတ်စ်ကားဟာ ကျွန်တော်လိုက်သွားရမယ့် ဘတ်စ်ကားဘဲ။

မို့ကြိုသွားမယ့် ဘတ်စ်ကားဟာ ပညွှ့်ခါနီးနေပါပြီဒါပေမယ့်
လူတို့ကေ တိုးကံြော်ပီြောက်နေတုန်းပါဘဲ။ တစ်ချို့က သူတို့
အိတ်ကို ကားအောက်မှထားပါတယ်။ တစ်ချို့တော့ သူတို့အိတ်
ကို ကားပေါ်က တန်းထဲမှာထားပါတယ်။

ခရီးသည်အသစ်တွေဟော သူတို့ရဲ့လတ်မှတ်ကို ဆောင်ဆွဲယူ
ပပြီးလူတွေနဲ့ပပြန်နက်နေတဲ့ ဘတ်စ်ကားပေါ်မှာ ထိုင်ဖို့နေရာ
လိုက်ရှာပါတယ်။ ကလေးငယ်ပါတဲ့ အမျိုးသမီးတွေဟော ခရီး
ရည်တစ်လျှောက်လုံး သူတို့ကလေးကို သက်သောင့်သ
က်သာဖွဲ့စေပါတယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ ပြောင်းပေါက်နားမှာ ကျုံ့ကျုံ့လေးထိုင်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော့နားမှာ ထိုင်တဲ့သူက ပလတ်စတစ်အိတ်အစိမ်းရောင်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ကိုင်ထားပါတယ်။ သူဟာ ညှပ်ဖိနပ်အဟောင်း၊ စုတ်နေတဲ့ကုတ်အင်္ကျီ ဝတ်ထားပြီးစိတ်လှုပ်ရှားနေပုံပေါ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ ဘတ်စ်ကားရဲ့ အပင်္ဂဘက်ကိုရိုက်ပြီး
ကျွန်တော်ကပြီးပြင်းလာတဲ့ ရွာကနေထွက်ခွာလာနေကတည်း
သိနားလည်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ မျှော်ကြီးကိုသွားနေ
ပါတယ်။

လူတို့တော်တာပည့်သွားတဲ့အခါမှာ ခရီးသည်တို့ဟော နေရာယူကပြီတယ်။ ခေါင်းရွက်ဈေးသည်တို့ကတော့ သူတို့ရောင်းတာတို့ကုန်အောင် ဘတ်စ်ကားထဲတိုးဝှေ့ ဝင်နေတုန်းပါဘဲ။ လူတိုင်းက သူတို့ရောင်းတဲ့ပစ္စည်းတို့ရဲ့အမည်ကို အော်ဟစ်နေကပြီတယ်။ စကားလုံးတို့ကတော့ ကျွန်တော့အတွက် ရီစရာဖြစ်နေပါတယ်။

အချို့သောခရီးသည်တို့က သောက်စရာတို့ကို ဝယ်ပြီးအ
ချို့က မုန့်တို့ကိုဝယ်ပြီးဝါးနေပါတယ်။ ကျွန်တော်လိုပိုက်ဆံ
မရှိတဲ့သူတို့ကတော့ ကြည့်ဘဲကြည့်နေပါတယ်။

ဒီလိုလုပ်နေတာတွေကို ကားစထွက်ဖို့အဆင်သင့်ရှိပြီးဆိုတာ သတိပေးတဲ့ ကားဟွန်းတီးတာက ဖျက်လိုက်ပါတယ်။ လက်မှတ်ရောင်းတဲ့သူက ခေါင်းရွက်ဈေးသည်တွေကို မောင်းထုတ်လိုက်ပါတယ်။

ခေါင်းရွက်ဈေးသည်တွဟော တစ်ဦးကိုတစ်ဦးတွန်းထုတ်ပြီး
ကားအပြင်ဘက်ကို ထွက်လာပါတယ်။ တစ်ချိန်က ခရီးသွား
တို့ကို အကျဉ်းပြန်အမ်းပါတယ်။ တစ်ချိန်ကလည်း နောက်ဆုံးမိနစ်ထိ သူတို့ပစ္စည်းရောင်းထွက်ဖို့အတွက် ကြိုးစား
ကပြီတယ်။

ဘတ်စ်ကားဟာ ဘတ်စ်ကားဂိတ်ကနေ ထွက်ခွာလာတဲ့အခါ ကျွန်တော်ဟာ ပြောင်းပေါက်အပင်ြဘက်ကို ငေးကညှိပါတယ်။ ကျွန်တော်ဘယ်တော့မှာ ရွာကိုပုန်ရောက်မလဲဆိုတာကို တွေးမိပါတယ်။

ခရီးဆက်သွားရင်း ကားအတွင်းပိုင်းက အရမ်းပူလာပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ အိပ်ပျော်ဖို့အတွက် မျက်စိမှိတ်ထားလိုက်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်စိတ်က အိမ်ကိုဘဲ ပြန်သယ်ဆောင်သွား
ပါတယ်။ အမေလုံချုပ်ပြီမလား။ ယုန်ကလေးတွေကော ပိုက်ဆံ
ရပျံ့မလား။ ညီလေးကကော ကျွန်တော့်ရဲ့ အပင်ပေါက်လေး
တွေကို ရေလောင်းဖို့အတွက် သတိရပျံ့မလား။

လမ်းမှာ ကျွန်တော်က မပြောနေတဲ့ ကျွန်တော့်ဦးလေးရဲ့ နေရာ
နာမည်ကိုလည်း အလွတ်ကျက်ထားပါတယ်။ အိပ်နေဆဲဘဲ
ကျွန်တော်ဟာ မကပြဲတကပြဲနဲ့ ရေရွတ်နေပါတယ်။

ကိုးနာရီကျော်ကပြတဲ့အခါမှာ ဆူညံသံတွေ၊ ရွာကိုပုဖြူဖို့ခရီး
သည့်အော်ခေါ်သံတွေနဲ့ ကျွန်တော်နိုးပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့
အိတ်သေးသေးလေးကိုယူပြီးကားပေါ်ကနေ ဆင်းချလာ
ပါတယ်။

အပန္နိမာလည်း ဘတ်စ်ကားက အမန္နိပဋိသွားပါတယ်။ သိ
ပ်မကပြင် အရှုဘေ့ကို ပန္နိသွားပါတော့မယ်။ ယခု
ကျွန်တော့်အတွက်အရေးကြီးဆုံးက ကျွန်တော့်ဦးလေးရဲ့အိ
မ်ကို စရာဖို့ဘဲဖြစ်ပါတယ်။

Global Storybooks

globalstorybooks.net

မကြိုသွားဖို့အတွက် အိမ်ကနေထွက်ခွာလာခြင်း

 Lesley Koyi, Ursula Nafula

 Brian Wambi

 Naw Thazin Hpway

